

Gönlüme Seslenişler 4

– MehmetALİ · 10 Eylül 2011

"Her şey O'nun İsmiyle başlar"

Bazı romanlar okurum, deneme kitapları ve makaleler... Genelde bölüm başında kimi alıntılar vardır, inanç kitaplarından, vecizeleriyle ünlü isimlerden. Özellikle bir Rus yazarının kitabında her bölüm başında İncil'den ayetler vardı, hiç unutamadığım. Ardında diğer kitaplarda rastladığım iktibaslar. Gönlüm, nedense bizde inandığımız kitaptan ayetler, yazılarımızın üst kısmında görünmez? Hatta Besmele ile bir yazıya başlandığında kimi dünyaların kabuğunu çatlatamamış, gün ışığına çıkmamış kesimlerinden çatlak sesler yükselir, durur. Malûmdur, geçmişte kopartılan gürültüler ve patırtılar sebebiyle ürken kimi kalemler, bundan imtina etmiştir, çoğunlukla. Bazı kalemler de hakkını vermekten uzak kaldığı yazısında ayetleri, yazısına katmakla kendi düşüncelerini kuvvetlendirmek istemiş, amaçlarına ulaşmada köprü olarak görmüştür.

Gönlüm, artık her yazımızda bir ayetle okuru karşılamak ve bu çerçevede yazımızı oluşturmaya çalışacağız. Yazdığımız konularda o konuya açıklık getirmek için değil, yazımızı aldığımız ayete ya da söze göre şekillendirmek istiyoruz. Umarız ki bu zaman içinde gelişir ve eli kalem tuttuğunu ifade eden, ortak yönlerimizin olduğunu söyleyen herkes, bu tarzla olması gerekeni ifa eder.

Gönlüm, baktığımız zaman, diğerleri yazılarının ser-levhası olarak kullandığı ve kullanmaktan iftihar duyduğu ayetlerle düşüncesini, duygusunu dile getirirken kınanmaktan uzak olurken, pısrık şekilde davranan, bir çuval laf ederek, "Ben bu medeniyetin insanıyım" sözüne lafı getirenlerin ahvaline acımak gerekmez mi?

Artık, kim ne derse desin ve kim ne söylesse söylesin, bunu gelenek haline getirmekte fayda vardır. Her konuda yazımızın başına gerek kitaptan gerekse kitaptan ilham alarak yazılan eserlerden bir kısa iktibas, olmazsa olmazdandır.

Gönlüm, ben bunu yaparken başkası yazdığını okumaz diye bir endişe taşıma. Ben, yazdıklarımı bir başkası alkışlasın, yazılana şapka çıkarsın, selam dursun gayesiyle yazmıyorum ki... İsterse beş-on, isterse yüzlerce binlerce kişi okusun, içimden geleni yazdığım için rahatım. Hoş, biz başkası mutlu olsun diye yazmadık ki hiçbir zaman. İçimizden geleni yazdığımız içindir ve içimizden geleni yazdığımızın dayanağını belirtmek içindir, karar. Öncelikle bu kararı verirken, bir ilki de başlatmak isteyişimiz vardır. Bu ilki başlattığımızda bazıları takvim yapraklarını okumadan nasıl yakıyorsa, günah işlemek için (!) kitabın dağılmış sayfalarını yakarak, mutlu olmak, sevap kazanmak istiyorsa yazdıklarımızı da aynı şekilde kitap olarak satın alıp, bu hayırlı işine devam edecek mi? Çünkü ahmaklar olduğu müddetçe göz açıkların etrafta cirit atmaları kaçınılmazdır.

Gönlüm, ne çektikse bu akılsız dostlardan çekmedik mi? Uzun zamandır bundan mustarip değil misin? Gönlüm, var oluşunu saklaman imkânsız. Neden çekinir durursun? Kendini yedi kere Zemzem ile de yıkasan senin kim olduğun ortadadır.

Gönlüm, gün ışığında saklanmana gerek var mı? Zaten sen bilinensin.

Gönlüm, varlığının vücut bulmasından rahatsız olanlar, zaten yaşamandan rahatsızdır, insan olmandan rahatsızdır; yemenden içmene, konuşmandan gezmenden, giyiminden duşuna kadar. Sen kendini ne yaparsan yap, onlara beğendirtemezsin.

Gönlüm, ol zaman ne isen öyle görün. Nasıl görünmekte isen öyle yaşa ki her şey ayan-beyan bilinsin. Gönlüm, sen olmadıkça ve sen kendini değiştirmedikçe ve dahi toplum kendisini değiştirmeye niyet etmedikçe aynı hal üzere gidiş kaçınılmazdır. Bu sona yaklaşmak istemiyorsak, bir başkasına benzemeden kendi kendimizin olmalıyız ki yeryüzünde ifsad son bulsun, huzur sürgün veren bitkinin açacağı çiçeğin ruha verdiği esinti ölçüsünde yeryüzünde kendisini hissettirsin. Biz gül olduğumuzu iddia ederken, başkasının " Tek gülle bahar gelmez" ifadesini kabul etmiyoruz. Çünkü her şey O'nun ismiyle başlar.